

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXVII. Číslo 14 4.4.2021

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho! (Ž 118)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 20, 1-9)

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevěšel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Onoho velikonočního rána ještě nevypukla žádná bouřlivá oslava, že Ten, který se zdál být definitivně mrtvý, opět žije. Onoho rána byl jásot ještě velmi tichý, opatrný, v zásadě jen v srdci onoho druhého učedníka. Ale od tohoto momentu to vše začalo učedníkům docházet - pomalu, ale se vzrůstající jistotou. Smrt neztvrdila, smrt neměla poslední slovo, život si proklestil *novou cestu*. I když to může trvat, i když to někdy může jít trýznivě pomalu, i když to člověk zpočátku vůbec nechce pochopit. Přesto, být křesťanem znamená věřit, že každá bolest má svůj konec, že po pátečním odpoledni přijde nedělní ráno. Věřit, že si *nový život* proklestí cestu. Byť bude třeba jiný, než jsme jej znali doposud, byť nám bude třeba i chvíli trvat, než jej znovu *přijmeme*. A v této velikonoční víře být oporou všem ostatním, pro které ta velká noc ještě neskončila.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Jan 20, 19-31 Za týden přišel Ježíš zase.

SLOVO KŘESŤANA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

Dnes oznamuje církev celému světu: „Ježíš Kristus vstal z mrtvých! – Opravdu vstal!“ Tato dobrá zvěst se jako nový plamen rozhořela v noci. V noci světa, který se již potýkal s epochálními problémy a nyní na něj dolehla pandemie, která vystavuje naši velkou lidskou rodinu tvrdé zkoušce. Do této noci zní hlas církve: „Kristus, má naděje, byl vzkříšen!“ (Velikonoční sekvence). Je to jiná „nákaza“, šířící se od srdce k srdci, protože každé lidské srdce očekává tuto dobrou zvěst. Je to nákaza naděje: „Kristus, má naděje, byl vzkříšen!“ Nejde o zaklínadlo, po němž se rozplynou problémy. Nikoli, to není Kristovo zmrtnýchvstání. Je to naopak vítězství lásky nad kořenem zla, vítězství, které „nepřeklenuje“ utrpení a smrt, nýbrž jimi prochází, razí cestu hlubinami a proměňuje zlo na dobro, což je ochranná známka Boží moci. Tím Vzkříšeným je Ukřižovaný, nikoli někdo jiný. Na svém oslaveném těle nese nesmazatelné rány: zranění, jež se stala nadějí. K Němu obraťme svůj pohled, aby zahojil rány sužovaného lidstva. (...) Lhostejnost, sobectví, rozdělení, zapomnění opravdu nejsou slova, která chceme slyšet v této době. Chceme je odstranit z každé doby! Zdá se, že převažují, když jsme přemoženi strachem a smrtí, to znamená, když ve svém srdci a svém životě nenecháváme vítězit Pána Ježíše. On, který již porazil smrt a otevřel nám cestu k věčné spáse, ať vyžene temnotu z našeho ubohého lidstva a uvede nás do Svého zářivého dne, který nezná setmění.

(Velikonoční poselství Urbi et Orbi papeže Františka, 12.4.2020; dle radiovaticana.cz)

SVÁTKY V TÝDNU 4.4.2021 – 11.4.2021

- Neděle 4.4. Ivana / Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (Slavnost Zmrtvýchvstání Páně)
 - Pondělí 5.4. Miroslava / sv. Vincenc Ferrerský
 - Úterý 6.4. Vendula / sv. Notger
 - Středa 7.4. Heřman, Hermína / sv. Jan Křtitel de la Salle
 - Čtvrtek 8.4. Ema / sv. Albert
 - Pátek 9.4. Dušan / sv. Marie Kleofášova
 - Sobota 10.4. Darja / sv. Michael de Sanctis
 - Neděle 11.4. Izabela / sv. Stanislav (2. neděle velikonoční)
-

Z FARNÍCH KRONIK – Rozhodnutí arcibiskupské konsistoře

Téma vlivu zemské nemocnice na příslušnost křtů a pohřbů se vine kronikou přes několik odstavců:

Dne 5. února 1935 zemřel v Olomouci náhle univerzitní profesor Dr. Jan Hejčl, senior prof. sboru na olomoucké fakultě CyrilloMetodějské. Ráno celebroidal ještě u sv. Kateřiny, šel domů, posnídal, pak odešel na fakultu, kde náhle ve sborovně se shroutil a zemřel. ... Ačkoliv zemřel na fakultě, tedy na teritoriu fary sv. michalské, přece pohřeb vykonal farní úřad dómský, tedy parochus domicilii jeho. Když tohle platilo u preláta Hejčla, musí to platit i o farních svatomořických, kteří umrou v zemské nemocnici.

6. února dostavila se třeskutá zima. Také sněhu napadlo hojně. Zima polevila teprve na sv. Josefa.

Jako každoročně, tak i v roce 1935 konal se z kostela sv. Mořice průvod k úctě bl. Jana Sarkendra do kostela sv. Michala. Tentokrát vedl průvod probošt Horák, oděn insigniemi prelátskými za asistence katechety Šumšala a kaplana Lantsche. Arrangement na ulici bylo zdařilé, ale v kostelích nebylo na výši. Mělo by být více pořadatelů.

V záležitosti křtů a pohřbů vlastních farníků z nemocnice na Nové Ulici došlo dne 18.3.1935 rozhodnutí nejd. arc. konsistoře, ... V kronice je rozhodnutí přepsáno celé, ale pro naši rubriku je příliš dlouhé a kvůli latinským citacím církevních kánonů méně srozumitelné.

Rozhodnutí konsistoře tedy ponechalo provádění všech křtů „ze zemské nemocnice“ v kompetenci novoulického farního úřadu a přikázalo, aby každý olomoucký farní úřad prováděl pohřby vlastních farníků zemřelých v nemocnici. Text rozhodnutí končí popisem administrativních úkonů a hodnocením probošta:

Farní úřady vnitřního města budou pohřebními ústavy uvědoměny o pohřbu vlastních farníků, zemřelých v zemské nemocnici, ohlásí pohřeb farnímu úřadu novoulickému, pošlou jemu data k zápisu do umrtní matriky a obojí farní úřady pak ještě sdělí navzájem potřebné doplňky k zápisu (kdo zaopatřoval, kdy zemřel, kdo pochovával, kdy byl pohřben atd.). Ohledací listy podrží a statistické lístky vyplní farní úřad novoulický, jakožto farní úřad jenž zapíše akt s číslem.

Ježto se chystá nové rozdělení farností ve Vel. Olomouci, budiž tato úprava pohřbívání zavedena po schválení a provedení rozhraničení farností ve Vel. Olomouci. Generální vikář Dr. J. Martinů mp.

Tím byla ukončena křivda a bezpráví páchané na farářích vnitřního města Vel. Olomouce, které tolik dlouhých let trvalo.

AKTUALITY Z FARNOSTI

Vzhledem k reálnému datu vydání SZ přinášíme kompletní rozpis velikonočních bohoslužeb:

Zelený čtvrtek (1.4.) – v 19:00 slavnostní mše, ranní mše sv. nebude.

Velký pátek (2.4.) – v 15:00 křížová cesta a v 19:00 velkopáteční obřady

Bílá sobota (3.4.) – v 19:00 vigilie vzkříšení

Boží hod velikonoční (4.4.), Velikonoční pondělí (5.4.) – mše v 7:30, 9:00

Velikonoční zpovídání: St, Čt a Pá v 9:00-12:00, 14:00-16:00, v So pak v 9:00-12:00 hodin.

Byly spuštěny nové internetové stránky o svatomořických varhanách a jejich rekonstrukci (<https://varhany.moric-olomouc.cz/>) včetně možnosti adopce píšťal (s certifikátem pro dárce).

Sledujte aktuální možnosti obsaditelnosti kostela (10 % = 70 osob), obsaďte prosím hlavně židle rozdělené po kostele (s ohledem na povinné rozestupy 2 metry).

KOUTEK MOUDROSTI

Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeněš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.

(Ježíš)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc sv. Mořic Olomouc